

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 136/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Er 1116/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Er 1116/2005 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uvádza:

«Na základe návrhu oprávneného, Slovenskej sporiteľne, a.s... (ďalej ako „SLSP“), na vykonanie exekúcie, ktorým sa SLSP domáhala vymoženia pohľadávky vo výške 1.564,76 € s príslušenstvom, sa začalo exekučné konanie vedené pred Okresným súdom Nové Zámky pod sp.zn. 13Er/1116/2005, pričom účastníkom konania na strane oprávneného je SLSP a na strane povinného sú účastníkmi konania 1. [REDAKOVANÉ], 2. [REDAKOVANÉ] (ďalej ako „Exekučné konanie“).

Dňa 15.12.2010 postúpila SLSP sťažovateľovi, spoločnosti WM Consulting & Communication, s.r.o... pohľadávku vymáhanú v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 13Er/1116/2005 (značka súdneho exekútora EX 295/2007).

Z dôvodu postúpenia pohľadávky sťažovateľ ako nový veriteľ zaslal dňa 20.05.2011 súdnemu exekútorovi [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] návrh na zmenu účastníka konania.

Dňa 21.01.2013 (tj. po dobe dlhšej ako 20 mesiacov) Okresný súd Nové Zámky vyhovel návrhu sťažovateľa v celom rozsahu a vydal uznesenie sp.zn. 13Er/1116/2005, ktorým pripustil zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného tak, že namiesto SLSP vstúpil do konania na strane oprávneného sťažovateľ (ďalej ako „Uznesenie“).

Vzhľadom na to, že Uznesenie ani po dobe dlhšej ako 13 mesiacov nenadobudlo právoplatnosť, zaslal sťažovateľ porušovateľovi dňa 19.03.2014 žiadosť o prijatie opatrení umožňujúcich doručenie rozhodnutia súdu povinným (ďalej ako „Žiadosť“), ktorou sťažovateľ vyzval porušiteľa na prijatie opatrení, ktoré by smerovali k tomu, aby Uznesenie nadobudlo právoplatnosť, vzhľadom k tomu, že stav, kedy Uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, znemožňoval sťažovateľovi uplatňovanie jeho práv účastníka konania v Exekučnom konaní.

Kedže ani po zaslaní Žiadosti nenadobudlo Uznesenie právoplatnosť, t.j. súd nereagoval na Žiadosť a neurobil žiaden úkon smerujúci k zmene tohto stavu, sťažovateľ dňa 05.11.2014. tj. po dobe dlhšej ako 21 mesiacov od vydania Uznesenia, zaslal predsedovi Okresného súdu Nové Zámky, JUDr. Jozefovi Kanásovi, sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Sťažnosť“).

Sťažovateľ dňa 16.12.2014 obdržal od predsedu Okresného súdu Nové Zámky, od JUDr. Jozefa Kanása, odpoveď na Sťažnosť, v ktorej bolo uvedené, že Uznesenie nenadobudlo právoplatnosť pre nedoručenie Uznesenia povinnému v 2./ rade, ktorému na základe toho bol následne ustanovený opatrovník. Zároveň bolo v odpovedi na Sťažnosť uvedené, že po vrátení zásielky od opatrovníka povinného v 2./ rade nadobudne Uznesenie právoplatnosť.

Následne v dňoch 12.06.2015 a 13.07.2015, 11.09.2015, 11.12.2015, 13.01.2016 sťažovateľ opakovane telefonicky kontaktoval Okresný súd Nové Zámky za účelom zistenia, či Uznesenie nadobudlo právoplatnosť, avšak Okresný súd Nové Zámky zakaždým sťažovateľa informoval, že Uznesenie nenadobudlo právoplatnosť.»

Podľa názoru sťažovateľky „protiprávny stav, zapríčinený konaním, resp. nečinnosťou Okresného súdu Nové Zámky, spočíva v tom, že ani po uplynutí doby dlhšej ako 56 mesiacov odo dňa, kedy sťažovateľ podal návrh na zmenu účastníka konania vedeného pred Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 13 Er 1116/2015, nebolo o podanom návrhu sťažovateľa na zmenu účastníka konania na strane oprávneného právoplatne rozhodnuté, a to z toho dôvodu, že Uznesenie nebolo doručené povinným, a teda nenadobudlo právoplatnosť.

Postupom Okresného súdu Nové Zámky, na základe ktorého došlo k prieťahom v konaní vedenom pred Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 13Er/1116/2005, sa sťažovateľ dostal do právneho stavu neistoty, nakoľko o jeho návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté.

Súčasný stav veci znemožňuje sťažovateľovi uplatňovanie jeho práv v exekučnom konaní, t.j. nemôže aktívne vystupovať vo vzťahu k exekútorovi, ako napríklad: komunikovať s ním, domáhať sa vymoženia pohľadávky, schvaľovať splátkové kalendáre, alebo dávať

súhlasy na predaj nehnuteľností vo vlastníctve povinných i keď hmotnoprávne ako veriteľ, má na to právo. Exekútor taktiež nemôže poukazovať vymožené finančné prostriedky sťažovateľovi, ale musí ich poukazovať pôvodnému veriteľovi, t.j. SLSP. Tieto skutočnosti v sťažovateľovi ako veriteľovi vyvolávajú pocit neistoty ohľadom reálneho uspokojenia jeho pohľadávky, nakoľko vymožené peňažné prostriedky nie sú priamo poukazované sťažovateľovi a pôvodný veriteľ SLSP napríklad nemusí postupovať pri schvaľovaní splátkových kalendárov alebo pri dávaní súhlasov s predajom nehnuteľností vo vlastníctve povinných tak, ako by to urobil sťažovateľ, čo môže viesť k tomu, že v budúcnosti bude ohrozené reálne vymôžeme pohľadávky.

Sťažovateľ má za to, že je neprípustné, aby rozhodovanie o čiastkovej otázke právneho nástupníctva oprávneného t.j. aby rozhodovanie o jeho podanom návrhu na zmenu účastníka konania, trvalo vyše 56 mesiacov. Sťažovateľ má za to, že rozhodovanie o čiastkovej otázke právneho nástupníctva je úkon, ktorý sa nevyznačuje právnou ani faktickou zložitou. Hoci Okresný súd Nové Zámky dňa 21.01.2013 rozhodol o návrhu sťažovateľa na zmenu účastníka konania na strane oprávneného, nevykonal plynulé opatrenia na doručenie rozhodnutia súdu povinným. Takýto postup súdu je v rozpore s prvou vetou § 100 Občianskeho súdneho poriadku, keďže súd nepostupoval v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sťažovateľ má za to, že súčasný stav veci je ovplyvnený iba nečinnosťou Okresného súdu Nové Zámky, ktorý adekvátne nekoná tak ako by podľa zákonov mal konať, a to aj napriek podaným písomnostiam, ktorými sa sťažovateľ snažil doceliť zmenu tohto stavu.

Následok vyššie popísaných skutočností, ktoré spôsobil svojou nečinnosťou orgán, ktorého úlohou je ochrana zákonnosti, vyvoláva v sťažovateľovi stratu dôvery k tomuto orgánu a najmä bráni uspokojeniu pohľadávky sťažovateľa, v pozícií nového veriteľa, a to aj napriek tomu, že je držiteľom exekučného titulu. Jeho postavenie v Exekučnom konaní, je vo vzťahu k exekútorovi závislé od rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky, na ktoré je naviazané aj reálne uspokojenie jeho pohľadávky a tým aj vymožitelnosť jeho súdom už raz priznaného práva.

Sťažovateľ považuje nečinnosť Okresného súdu Nové Zámky za vážny zásah do svojich práv, nakoľko sťažovateľ, ako osoba oprávnená podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podal návrh na zmenu účastníka konania, ktorým sa domáhal, aby súd

pripustil vstup sťažovateľa do konania vedeného pred Okresným súdom Nové Zámky pod sp.zn. 13Er/1116/2005 namiesto SLSP. Vzhľadom na podaný návrh na zmenu účastníka konania. Okresný súd Nové Zámky v rámci konania vedeného pod sp.zn. 13Er/1116/2005, mal rozhodnúť o sťažovateľovom návrhu na zmenu účastníka konania.

Nakoľko sťažovateľ podal návrh na zmenu účastníka konania, t.j. navrhol, aby súd rozhodol o jeho vstupe do konania, stal sa sťažovateľ ako navrhovateľ (v zmysle § 90 Občianskeho súdneho poriadku) účastníkom konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 13Er/1116/2005. a to v časti tohto konania, v ktorej Okresný súd Nové Zámky rozhoduje o tomto návrhu.

Nakoľko Okresný súd Nové Zámky právoplatne nerozhodol o sťažovateľovom návrhu na zmenu účastníka konania, došlo k porušeniu sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a preto sťažovateľ nevidí žiadnu inú možnosť ako sa domôcť nápravy, okrem podania sťažnosti na ústavný súd.“

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd Nové Zámky v konaní vedenom pod sp.zn. 13Er/1116/2005 porušil základné právo spoločnosti WM Consulting & Communication, s.r.o., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Nové Zámky v konaní, vedenom pod sp.zn. 13Er1116/2005, prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

Spoločnosti WM Consulting & Communication, s.r.o. priznáva právo na primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.000,00 Eur..., ktoré jej je Okresný súd Nové Zámky povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Nové Zámky je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu sťažovateľa v sume 362,60 €.. v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou alebo nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08, IV. ÚS 224/2012). Rovnako tak môže zapríčiniť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) aj nesprávna činnosť štátneho orgánu (m. m. II. ÚS 33/99, IV. ÚS 224/2012).

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj vlastným zisťovaním na okresnom súde pre účely predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že 7. júna 2011 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na pripustenie jej vstupu do konania na strane oprávneného z dôvodu, že po začatí exekučného konania došlo k prevodu práva na základe zmluvy

o postúpení pohľadávok zo 17. decembra 2010. Okresný súd uznesením sp. zn. 13 Er 1116/05 z 21. januára 2013 pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného tak, že do exekučného konania vstúpila sťažovateľka na strane oprávneného na miesto pôvodne oprávneného. Okresný súd uznesenie expedoval 11. februára 2013, pričom zásielka sa vrátila od povinného v 2. rade s tým, že adresát je neznámy. Následne okresný súd vykonal lustráciu povinného v 2. rade v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, pričom na základe zistených skutočností ustanovil opatrovníka povinnému v 2. rade uznesením z 27. novembra 2014. Po vrátení zásielky nadobudlo uznesenie okresného súdu z 21. januára 2013 o pripustení vstupu sťažovateľky do konania na strane oprávneného právoplatnosť 29. decembra 2014.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Er 1116/05, a to najmä v súvislosti s rozhodovaním o pripustení zmeny účastníka konania, ktoré nie je podľa jej názoru dosiaľ právoplatné, čo znemožňuje sťažovateľke uplatňovanie jej práv v namietanom exekučnom konaní.

Z uvedených skutočností vyplýva, že konanie vo veci návrhu sťažovateľky na pripustenie jej vstupu do konania na strane oprávneného na miesto pôvodne oprávneného trvalo až do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o zmene účastníka konania tri a pol roka. Za rozhodujúce v danom prípade považuje ústavný súd to, že okresný súd vyvinul úsilie na doručenie zásielok s uznesením z 21. januára 2013 s tým, že už pred podaním sťažnosti sťažovateľky (22. februára 2016) podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sa mu podarilo dosiahnuť nápravu sťažovateľkou namietaného stavu, ktorá tvrdila, že stále nie je účastníčkou exekučného konania, keďže uznesenie o pripustení jej vstupu do exekučného konania nie je právoplatné. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že predmetné uznesenie okresného súdu z 21. januára 2013 nadobudlo právoplatnosť 29. decembra 2014, čím sťažovateľka získala procesné postavenie oprávneného v napadnutom exekučnom konaní.

Z uvedeného vyplýva, že v postupe okresného súdu v napadnutom konaní sa síce vyskytli obdobia nečinnosti, ale okresný súd súčasne vyvíjal primerané a cielené úsilie smerujúce k doručeniu uznesenia, ktorým sa rozhodlo o zmene účastníka konania na strane oprávneného.

Ústavný súd tiež dodáva, že po podaní sťažnosti sťažovateľkou podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov doručenej okresnému súdu 7. novembra 2014 okresný súd prijal opatrenia smerujúce k zabezpečeniu ochrany základného práva sťažovateľky. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoj právny názor vyplývajúci z jeho doterajšej judikatúry, podľa ktorého ak sa náprava vo veci sťažovateľky zabezpečí v rámci všeobecného súdnictva, tak ústavný súd v zásade nemôže vysloviť porušenie sťažovateľkou označeného základného práva (m. m. I. ÚS 191/06, IV. ÚS 263/08), pričom v okolnostiach posudzovaného prípadu táto skutočnosť zakladá aj dôvod na odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd na tomto základe dospel k záveru, že v danom prípade intenzita zistených pochybení v postupe okresného súdu nie je dostatočná na to, aby mohol vysloviť porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2016